

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasse. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertisementsprisen er pr. Pettitline
for Inserater paa Forsiden 15 Ore.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Ore.
Efterfølgende Gange 5 Ore.

Nr. 78

Fredag den 2. April 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensher.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred.
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Ore Kvartalet.

Den store Undskyldning.

(„Politikens“ Kronik.)

Saa længe Konjekturerne bærer opad, er det ingen Kunst at føre et Foretagende fremad, Saa længe Priserne stiger, Købelysten hos Aftagerne er levende, og Samfundet i det hele taget har har Tillid til Fremtiden, gaar Farten fremad som en Leg. Da gribes de driftige Forretningsmænd af Overmod, i Stedet for nøgternitet at veje Chancerne, drømmer de om et fortsat Opsving og ansprænder deres Kapitaler og Kredit over Evne. Eller ogsaa falder de for Fristelsen til blot endnu engang at vove Lykken, endnu engang og saa ikke mere. Eller de narres fremad af Hensynet til Konkurrenterne, som forcerer Kapløbet. Udvider det ene Firma sin Virksomhed, maa det andet ogsaa gøre det. Med eller mod sin Vilje bærer Bølgen opad, op over Kammen, højt op i Luften.

Og endnu gaar alt straalende. Alle Kræfter er i Bevægelse for at bjerge en stor Fangst, hvert Middel er anvendt for dette Formaal, hver Reserve sat ind, hver Kredit udnyttet til sin yderste Grænse. Virksomheden er blevet en stor, dristig Spekulation.

Saa brister Konjekturen. Det sker allesteds paa det mest ubejlejlige Tidspunkt, netop naar Alverden ligger i Haussen, og Børsen er en larmende Skare af glade Spillere, netop naar Bankerne trods de knappe Penge og Pessimisternes Hovedrysten har de dejligste Projekter paa Haanden. I en Haandevending skifter Billedet, Krisen er over vore ulykkelige Hoveder, og Letsindigheden faar sin Stral.

Gang paa Gang har vi haft Lejlighed til at opleve dette i de sidste Aar. Krisen i 1908 er det største og kostbareste Eksenipel, men hver følgende Rystelse paa det økonomiske Omraade har haft samme Virkning. Hver Gang, Stormen har rusket i vort Erhvervsliv, er nogle Ulykkesfugle faldet af Pindene. Navnlige viste Balkankrigene en betydelig Evne i saa Henseende. Baade Roskilde-Katastrofen og Aalborg-Skandalen var direkte foraarsagede af dem. I begge Tilfælde havde Spekulan-

terne haabet paa en Kursgevinst, der skulde dække deres Fejl, og de har sikkert nok i enkelte Øjeblikke været saa sangvinke at tro, at de, saafremt det blot lykkes dem at faa Tabene udlignede, skulde holde op med det forbryderske Spil.

Det er altid nogle Syndebukke, det gaar ud over. Historien ved intet at fortælle om de Spekulanter, som slipper heldigt fra deres Forbrydelser, om de Bankdirektører, som trækker sig ud af Legen med en velfortjent Formue, dem selv til Ære, os alle til Gavn. Dan ene kommer i Tugthuset, den anden i Statskalenderen; det er Livets Retfærdighed.

Den store Krig er nu kommen som den store Undskyldning. 1913's Højkonjunktur var i 1914 ved at ebbe ud, og der samlede sig tunge Skyer i Horisonten. De Kriser, Europa havde oplevet i 1857, i 1866, i 1874, i 1901 og i 1907—08 havde rensat saare meget ud, men kun i mindre Stil. Fra det sidste Vendepunkt i Europas Historie, Krigen 1870—71 og op til 1914 havde en Udsving fundet Sted, hvis Resultater endnu ikke var gjort helt op. De dybest liggende Fejl i vort Erhvervssystem havde ikke faaet Lov til at afsløre sig, men et og andet tydede paa, at det endelige Opgør rykkede nærmere.

Verden havde indrettet sig for kostbart og forløftet sig paa Opgaver, der endnu ikke var Kapital nok til. Der behøvedes blot et Spild af Penge og Arbejdskraft, som det Balkankrigene foraarsagede, for at Maskineriet skulde knage i Fugerne. I Petrograd og Wien var man i en finansiel Nødsituation, i Syd- og Mellem-Amerika, i Japan og Kina i en Krise, som maatte slaa haardt tilbage paa de Finansstater, der havde vovet Pengene derude, først og fremmest Frankrig. Det bar i Paris hen imod et alvorligt Opgør mellem Publikum og Banker, et Opgør, som næppe var forblevet uden Sidestykke i andre europæiske Storbyer.

Man har i Historien ofte hørt om, at Regeringerne erklærer Krig for at bortlede Befolkningens Opmærksomhed fra de hjemlige Problemer; maaske skyldes de fleste Krige Ønsket om at dække over de Styrendes Fejlgreb. Ser vi os om i de krigsførende Lande for Tiden, kan vi ogsaa bemærke, hvilken Lynafleder Krigen har været for dem alle. Det gælder ikke mindst paa det økonomiske Omraade. I Juli Maaned i Fjor, da Europas Pengeinstitutter skulde bestaa deres Prøve, svigtede de alle. Kun Regeringernes Undtagelseslove reddede dem, men reddede ogsaa dem alle, Skyldige og Uskyldige i Flæng.

Naar Krigen er forbi, og Afviklingen begynder, skal det jo først vise sig, hvor store Tabene har været. En og anden Institution benytter allerede nu Lejligheden til at foretage Udrensninger, men de fleste foretrækker at vente. Til den Tid vil vi blive mødt med den Undskyld-

ning, at det er Krigen, der har slaaet dem istykker. Havde vi blot ikke faaet den slemme Krig, skulde vi nok have klaret alle vore Forpligtelser vil Undskyldningen lyde. Men de Allerheldigste vil i Krigens store Hasardspil have taget den Profit ind, der tillader dem at slippe naadigt ud af Kniben. Man hører, saaledes om Firmaer, der før den 1. August 1914 kun med Nød og næppe præsterede den maanedlige Afbetaling paa deres Akkordtilbud, og som nu holder en Bankkonto paa et mangecifret Tal, og om større Institutioner, hvis altfor dristige Fremvækst Krigen har givet ny Vind i Sejlene.

I en Menneskealder havde Danmark forøget sin Gæld til Udlandet og grundlagt en storstilet Virksomhed, som hidtil kun havde bragt et tvivlsomt Overskud, og som ikke kunde taale en varigere Tilbagegang. Saa meget godt og berettiget vor økonomiske Udvikling end havde bragt, var den ikke forsvarligt underbygget. Men Krigen kom som en frelsende Engel, og netop de Foretagender, der havde deres Fangearme længst ude i Spekulationen, stod pludselig som dem, der kunde erobre den største Gevinst. Det er ikke blot vore Landmænd, som Krigen har hjulpet til at rense ud i deres Besætninger og Lagre. Lykkes det Danmark at forblive uantastet af det nuværende Rædselsdrama, tor man næsten sige, at vi er sluppet for naadigt fra vore Synder.

Ganske vist, hidtil er vi ikke blevet klogere af Skade, Krisen 1907—08 har faktisk ingen Belæring givet os. Men det svimlende Held, vort Land for en Gangs Skyld har oplevet, frister os til fantasifulde Drømme om økonomiske Verdenserobringer. Den kloge Forretningsmands Kunst bestaar i at kunne lade være at tjene Penge, at holde op, mens Legen er god, at kunde taale at se en Fortjeneste gaa sin Næse forbi. Den dumme Spekulant fatter ikke dette og brænder sig derfor altid til sidst, om han saa end har haft de største Chancer paa Haanden.

Dog nu er Krigen kommet imellem Nutid og Fremtid, og naar Regnskabets Time slaar og de umaadelige Tab, den har bragt de krigsførende Lande, afklæder det ene Foretagende efter det i al dets Nøgenhed, vil den blive den store Syndsforladelse, og med Bjørnson vil vi kunne skrive nedenunder det fælles Skibsbrud:

De blev alle reddede!
Carl Thalbitzer.

Reklamens Historie.

—o—

Ordet Reklame er nyt i den Forstand, hvori vi nu tager det. Ganske vist kendte og brugte man ogsaa i gamle Dage Ordet Reklame, men det var da et Fagudtryk for Bogtrykkere. Det betød de Begynderord for den følgende Side, som

man i gamle Dage satte nederst paa den foregaaende, for at sikre sig den nøjagtige Rækkefølge af Siderne. Og det var et Jagtudtryk, det Raab, hvormed Følgekøbere kaldte Fuglen tilbage. I vor Betydning er Ordet knap et Hundrede Aar gammel. Det kom op i Frankrig i 20'erne af forrige Aarhundrede som Betegnelse for de rosende Artikler inde i Bladenes Tekst, som smarte Boghandlere fik indrykket til Lovprisning af deres Forlagsartikler. Men inden det naaede saa vidt, var det tre Gange vandret over Havet. Dets Oprindelse gaar tilbage til Latinen, til det gamle Verbum reclamare, der, saa underligt det lyder med vor Forstaaelse af Reklame, betyder „at raabe op med noget“, altsaa en Protest, saa langt fra det, som vi ønsker at opnaa med Reklamen. Franskmandene overtog Ordet fra de gamle Romere og bevarede dets oprindelige Betydning. Littre definerer det i sin franske Ordbog som „mødsætte sig i Ord, modsige“. Det blev endvidere et Retsudtryk for at gøre Indsigelse eller Krav paa. Ogsaa vi har det under Formen „gøre Reklamation“. Normannerne tog saa Ordet med sig over Kanalen til England og omdannede det til „reclaim“. Og de engelske Udvandrere bragte det over Atlanterhavet til Fristaterne. Derovre fik det en Betydning: kalde paa den offentlige Opmærksomhed. Og saa vandrede det atter over Verdenshavet tilbage til Frankrig, antog igen sin gamle Form, men gød sit ny Indhold ind i den.

Men er Ordet nyt, er Tingen saa vist ikke. Den er lige saa gammel som Handel og Omsætning mellem Mennesker. Det er jo kun den nødvendige Henleden Opmærksomheden paa de Varer, man har tilfals. Ægyptologen Heinrich Karl Brugsch meddeler en 5000 Aar gammel Annonce fra en Elfenbenshandler, Sehd Ba Rhaser, skrevet paa et Pergamentsblad og baaret af en Slave gennem Memphis: „Billig — billig er dette Aar det ædle Horn fra Kæmperne i Urskoven i Dalene fra Jeketho. Kom til mig Indbyggere af Memphis, se, forundres og køb“. Det er livagtigt, som hørte man afdøde Jens Kjeldsen 5000 Aar senere.

Ja, saa smarte var de gamle Ægyptere, at de drev en Reklame, der vilde fremkalde indignerede Potester i vort tyvende Aarhundrede. Paa en Ligkiste fra Ramses I's Tid, der nu findes i Berlin, læses følgende: Rabines Kleos, Fønikerer, hviler her fra sine Sørejser. Hans Liv varede 87 Vaar og en Regntid. Han er den 201de, som Ramos har lagt i sine kunstfærdigt forarbejdede Kister, og de Sørgende glædede sig over hans værdige Begravelse. Hvad vilde mon Følget sige, naar det ved en Begravelse paa Allinge Kirkegaard læste med store Bogstaver paa Siden af en Egetrækstykke: „Dette er den 2318 Kiste; udgaaet fra Peter-

sens bekendte Ligkisteetablisement paa Vestergade. — De Efterlevende anbefaler min Forretning paa det bedste.“

I alle Oltidens Lande har man kendt Annoncen, ligesom man naturligvis har benyttet Skiltet. Takket være Vesuvus Udbrud kan vi den Dag i Dag paa Pompeji's Mure læse de Annoncer, som for godt 1800 Aar siden blev maalede med rød og sort Farve. De er der i Hundredvis og næsten af enhver Art. Avgust Man anfører i sin Bog: „Pompeji in Leben og Kunst“ Prøver. Der er Valgannoncer, hvor man opfordrer til at stemme paa bestemte Kandidater. Om en siges det: „Hic ærarium conservabit, hvilket frit oversat til en moderne Valgparole vil sige: Han vil sørge for, at Byen har en tilstrækkelig Kassebeholdning. End ikke Ionien mangler, som naar „Spidsbuerne“ opfordrer til at vælge Valia til Ædil. Eller naar „samtlige Sovetryner“ (dormientes universi) eller „samtlige Sendrikkere“ (seribibi universi) anbefaler samme Kandidat. Det var maaske ingen Skade til om, der i vore højtidelige Valgplakater var lidt af det samme god Humør som i denne romerske Provisnsby. Saa er der Forlystelsesannoncer, som naar Monnus Rufus averterer Gladiatorkampe i Nola af 30 kæmpende Par den 1., 2. og 3. Maj og lover som en yderligere Attraktion Dyrjagt. Der er „ledige Lejligheder“, den 1. Juni kan man faa en Butik med gode Udenomsbekvemmeligheder tilleje i den efter Arrius Pollio opkaldte Kaserne. Der er Vinstuebekendtgørelser. Der er Efterlysninger, som den, der er malet paa en Gravbygning, om, at en Hoppe med en lille Paksaddel er bleven borte den 25. November, man bedes henvende sig til Q. Decius Hilarus, der bor paa denne Side af Sarnusbroen i den mamianske Gaard. Eller som denne: „Et Kobberfad er forsvunden fra denne Butik, den, der bringer det tilbage, faar 65 Sestertier, og den, der bringer Tyven . . . (Resten ulæseligt).“ Ja vi kender endog med Navn og Bopæl, skal vi kalde ham Typografen eller Redaktøren af Adresseavisen eller Indehaveren af et Annoncebureau, Aemilius Celer. Uden paa sin Bopæl har han malet: „Her bor A. C.“. Og under en Annonce om Gladiatorkampe har han skrevet: „Dette skrev Aemilius Celer alene i Maaneskin“. Man har altsaa ogsaa den Gang kendt et forceret Reklamevæsen, der tager Natten til Hjælp.

Som man har set, benytter man væsentlig Muren som Annoncested. Selv om man ingen Mur skaaede, end ikke Gravens, var Annoncepladsen dog indskrænket, Fremstillingen omstændelig, og Annoncerne talte kun til dem, der gik forbi Muren. Man kendte ikke Dagbladet Spalter, der hurtigt og let bringer Annoncen ud til de Hundredtusinder af Læsere.

Ganske vist havde man allerede i Oltiden, saa besynderligt det lyder, en Avis. Det er selve Julius Cæsar,

der har Æren for at være den første Bladudgiver og Redaktør. Han lod udgaa et officielt Dagblad Acta diurna publica, populi Romani, der fortalte om alle Dagsbegivenheder, offentlige Fester, Hærens Felttog og Sejre, litterære Begivenheder, selv pikante Eventyr fandtes deri. Hvert Nummer af denne Avis blev mangfoldiggjort af ialt Skrivere, og Eksemplarerne spredtes over hele Riget. Denne af Cæsar grundlagte Avis udkom i flere Aarhundreder og gik først ind, da de læsekyndige Barbarer strømmede ind over Romerriget. Hvor nær det end kunde synes at oplage Annoncer i denne Avis, faldt det ikke nogen ind. Overhovedet er Forbindelsen mellem Dagblad og Annoncer langt senere, end man skulde tro.

Historiens ypperste Hersker har fuldt ud forstaaet at udnytte den Reklame, som Pressen kunde give dem, og har selv besørgt journalistisk Arbejde. Frederik den store skrev saaledes en Række Korrespondencer til Berlinerbladene om sine Operationer i Schlesien for at opflamme Stemningen. Også Napoleon nøjedes ikke med at redigere sine Proklamationer, han kunde ogsaa skrive en „Petitnotits“.

Krigsprofetier.

Fred den 27. April.

I et Selskab af højere tyske Embedsmænd blev der, efter Psych. Stud. fortalt følgende:

En Arkitekt fra Köln lod sig under et Sommerophold spaa af et Medlem af en forbiholdende Zigejnertroupe. Det var i Sommeren 1913. Zigejneren meddelte ham bl. a., at i Sommeren 1914 kom han ikke til at gøre nogen Rejse, da Krigen vilde forhindre det. Arkitekten betalte Honoraret for Spaadommen og lovede desuden Zigejneren, at hvis han Spaadom slog til, skulde han yderligere faa 50 Mark. I August 1914 kom saa Zigejneren for at hente disse Penge. Arkitekten spurgte ham da, naar Krigen vilde høre op. Naar Kirsebærtræerne blomstre, svarede Zigejneren. — Arkitekten lovede ham 100 Mark, hvis dette slog til.

En Præst i det sachsiske Schweiz fortæller, at en gammel Bondekone, som han jævnligt besøgte, i Juni 1914 forsynede sig med en Mængde Mel og andre Fødevarer. Da han spurgte hende, hvad det skulde betyde, svarede hun: Vi gaar tunge Tider imøde; om kort Tid vil der udbryde Krig mellem Frankrig, Rusland og England paa den ene Side og Tyskland og Østrig paa den anden. Præsten spurgte: Kan De da sige mig, naar Krigen udbryder. — Den anden August, svarede Konen. Ja, hvis det slaar til, saa skal De faa 50 Mark, siger Præsten. Men kan De saa ogsaa sige mig, naar Krigen holder op? — Den 27. April 1915 bliver der sluttet Fred, svarede den gamle Kone uden at betænke sig. — Ja, hvis det er sandt saa skal De faa 1000 Mark siger Præsten. — Ja, svarer den Gamle, de 50 Mark kommer De nok til at betale mig; men de 1000 Mark faar jeg aldrig, for den 9. Januar 1915. der jeg.

Og den 12. Januar 1915 blev den gamle Kone virkelig begravet. Det tyske Blad, der meddelede dette, tilføjer, at Historien er påidelig nok. Den gamle Bondekones Profeti om Krigen Udbrud og om hendes egen Død er altsaa slaaet til. Bladet mener, at hun kun havde faaet det al vide i en Drøm. Det vigtigste staa imidlertid tilbage: om der vil blive sluttet Fred den 27. April.

Men dette er dog værd at lægge Mærke til, at dette Tidspunkt for Krigen Ophør falder ganske sammen med det, Zigejnerne nævnte; thi Kirsebærtræerne i den Del af Tyskland blomstrer vel netop omkring den 27. April.

Den, som lever, vil faa det at se.

Fra Genua gennem Suezkanalen i Krigstid.

En Dame fra Svendborg, der er paa Vej til Java, skriver følgende til „Svb. Av.“:

I Torsdags sejlede vi fra Genua i osende Regn, men vi fik godt Vejr om Lørdagen, da vi passerede den morsomme lille Ø Svomboli, der egentlig kun er et pyramideformet Bjerg, der rager op midt i Vandet som en Skorsten, der sender en tyk Røg ud fra Toppen. Det maa vist ikke være saa slemt endda, som Ordsproget siger, at leve paa en Vulkan. Menneskene har i alt Fald op ad Bjærgets Sider bygget smaa Landsbyer, der bestaar af smaa hvide Huse med flade italienske Tage og lignende Unger, der krøb op ad den store Kæmpe.

I Messinatrædet maatte jeg holde Køjen. Inde fra Salonen kunde jeg høre Sommandspræstens tale om Apostelen Paulus, der, da han sejlede i Middelhavet, af Stormen blev slaaet ud af sin Kurs og strandede paa Malta. Saa krunk en Skæbne haabede han ikke vi skulde faa. Vi holdt da ogsaa vor Kurs og ankom til Port Said om Natten Kl. 2.

Jeg maatte staa op, da min Kahyt laa lige ind til Kulrummet, hvad jeg for Resten ikke fortrød, thi derved fik jeg det mest levende Indtryk af, at vi ikke længere var i Evropa.

I Nattens Mørke under Hyl og Skrig, som om fordømte Aander var slupne løs, bar Kvinder og Mænd paa deres Hoveder Kulsækkene fra store Pramme op paa Skibet. Det saa ud, som om der var Hundreder af disse Kulbærerev.

Kl. 6 lod jeg mig selvanden sørge i Land af to, skont unge, ærværdige Muselmænd, der var iforte lange brogede Kjortler. Hver af dem havde to Kjortler, den inderste var lang, af en Farve, den yderste af en anden Farve.

Da vi kom i Land, blev vort Pas undersøgt med megen Grundighed af en ganske ung arabisk Konsulatsfuldmægtig, der var Værdigheden og Elskværdigheden selv. Naar Araberne er i lange Kjoler, er de meget værdige. Uden dem er Værdigheden borte, thi da er de kun iforte Svømmebukser; de raaber, skrigger, gestikulerer og styrter sig i Vandet for at dykke ned efter en lille Mont, man kaster ud til dem.

Skont det var tidlig paa Morgenen, var Gaderne fulde af Æsler, Muldyr, Heste, en morsom Mellemting mellem Faar og Geder, Katte og Hunde. Handelsmænd tilbød deres Varer, som de solgte for en Brødel af, hvad de forlangte.

Skibet kom ikke af Sted før Kl. 11, og før det gik ud, kom Krigen Alvor os pludselig paa nært Hold. Kommandobroen blev omgivet af Sandsække, for at Kaptejnen eller Lødsen ikke skulde blive skudt af Tyrkerne, der skyder paa fredelige Skibes Officerer og Lødsere. muligvis i Haab om, naar disse er borte, at da Skibene vil løbe paa Grund og spærre den smalle Kanal.

Lødsen der lodsede „Orange“ for

14 Dage siden gennem Kanalen, var bleven skudt.

Vi blev advarede mod at opholde os paa den Side af Skibet, der vendte mod Asien. Solen skinnede hen paa Eftermiddagen saa stærkt fra Afrikasiden, at de fleste af os gik over paa den forbudte Side i Skibet.

Efter at vi havde passeret El Karthom, hvor Englænderne tydeligt havde beholdt Valpladsen, begyndte man at kunne se Krigsapparaterne: Løbegrave, der blev højere og højere, saa de efterhaanden tog Udsigten bort, Ryttere, der før af Sted, og Vagtposter, hvoraf en Mængde Indier med deres karakteristiske Hovedbedækning.

Ved El Kantre maatte vi ligge stille et Par Timer, medens en Kamelryttertrup paa mange hundrede Kameler blev ført over til den ægyptiske Side af Kanalen paa en Pontonbro. Mærkeligt nok var Kamelrytterne australske Soldater.

Vi kedede os ikke. De engelske Soldater sendte fra Bredden Baade ud til os med Anmodning om Aviser, rimeligvis i Haab om ogsaa at faa lidt mere. Dette Haab blev heller ikke skuffet. De fik Tobak, Chokolade, Kiks og et „God Lykke“ fra de fleste af os.

Til Gengæld sendte de os en skriftlig Tak fra 6. Lansenerregiment, og saa sang de forbavsende smukt selvsammigt, først og fremmest Tipperary og saa morsomme engelske og gamle irske Viser. Til Slut, mens Solen gik ned bag ved dem, rejste de sig og sang med blottede Hoveder: „God save the King“ og endelig for at faa en muntere Afsked, ligeledes staaende, sterstemmigt Marseillaisen.

Hvor mange synger vel om nogle Maaneder, og der var ganske unge imellem dem.

Vi fik derpaa den herligste stjerneklare Nat med en spinkel Nymaane, sejlede videre mellem Løbegrave og Tellbarakker, der laa nede ved Vandet.

Kl. er 11, snart er vi i Suez, hvor Posten tages Borte.

En Hest bidt Tungen af en Ko.

Paa en Ejendom paa Sejerø hændte forleden det mærkelige Uheld, at en Hest, der stod i Stalden ved Siden af en Ko, bed Tungen af denne.

Hesten har formentlig i disse kornknappe Tider villet vænne sig af med sin sædvanlige vegetariske Leveemaade, mener „Sorø Amtst.“.

Vore Ruiner.

Hvorledes de burde behandles.

Arkitekten, Professor Martin Borch, har i Aarbøger for nordisk Oldkyndighed og Historie skrevet en Artikel om Bevaringen af vore Ruiner med sælig Henblik paa Hammershus, en Artikel, der er i høj Grad interessant i sit Syn, og som fortløber at kendes i vide Kredse.

Hr. Martin Borch begynder med at fastslaa — hvad der selvfølgelig ogsaa er uomtvisteligt — at man ikke kan bevare en Ruin, og at de Anstregelser og Bekostninger, man Aar efter Aar anvender paa Ruiners Bevaring, nødvendigvis maa føre til et stik modsat Resultat, idet Ruinen,

Den syge Pige.

(Til Jan Steens Maleri).

—o—

Hvorfor bøjer du dit Hoved, lille Pige, afmagtsfin, hvorfor er din Haand saa mat og dine Blikke stumme, døde? Endnu gløder dine Læber imod Livet dristigt røde og paa Væggen bag dig hænger en almagtig Mandolin.

Du har mærket Liv og Glæde langsomt svinde, langsomt ebbe, som en Drøm, der viger, bag dig svinder, hvad du ved og vil, og du vugges mod en Slummer, hvor du ikke selv er til, hvor de muntre Røster, som du elsket før, du hørte næppe.

Livet glider svagt forbi dig — hør det kalder paa dig end, end det blusser paa din Læbe — mærker du ej Blodets Brusen, det som ildned dig, indtil du mædig slumrer efter Rusen, slumrer ind i Sovn, hvoraf maaske du vaagner ej igen.

Derfor lægger du bedrøvet mod det hvide Lin din Pande, bøjer Hovedet i Smerte som en Blomst saa drømmefin. Og paa Væggen bag dig hænger en almagtig Mandolin.

Skal den aldrig mere gløde op til Liv de døde Brande? Livets Flamme blafrer blaaligt imod Døden i dit Bryst, der i Feberkrampe bøjer bagved Silkenes blanke Panser. Livets Flamme ildner ikke mer til Lovsang dine Sanser, og din røde Mund højlover ikke længer Livets Lyst.

Men den gløder i din Sygdom, og dens varme Glød skal sejre! Livet gror saa stot i Døden, det vil sejre over den, og de røde Læber vil højlove Livets Lyst igen, atter synge Glædens Højtidsang med Toner unge, fejre.

Atter skal de unge Læber tomme Livets hede Vin, og dit Bryst skal atter hede Længsler Bolgeslag fornemme. Du er Livets Barn, og selv for Døden kan du ej det glemme. thi paa Væggen bag dig hænger en almagtig Mandolin.

26. Marts 1915.

Chr. Jørgensen.

ganske forsvinder — hvad den forresten ogsaa gør, dersom man holder den vedlige — eller at bevare den mod Undergang paa den Maade, at man lader den forsvinde som Ruin gennem Indløsning som et Led i en Nybygning.

Det er for Ruinens Bevaring paa denne Maade, at Hr. Martin Borch tager til Orde i sin Artikel, og hans Ord i saa Henseende har sikkert Krav paa Overvejelse, saa meget mere som han har saa soleklar Ret, naar han siger, at en Ruin, ret betænkt, først og fremmest er et Minde om Fattigdom og Ligeegyldighed, og ikke om det, det en Gang var — en Menneskebolig med Tag og Vinduer, Lofte og Gulve. Saaledes er Hr. Martin Borchs Tanker om Ruiner, kort gengivet. Men samtidig peger han paa det, han synes, der er Vejen til Bevarelse af gammelt Bygningsværk, gennem et praktisk Forslag med Hensyn til Generjsning af Hammershus Ruiner. Dog er han noget mistroelig. Thi hvad kan det hjælpe altsammen, siger han, saalænge Nationen er glad ved at beskue Hammershus i sin Fornedrelsesstilstand, ja endog med en vis Stolthed omtaler det, som en af Nordens største Ruiner.

Som om det var noget at prale af.

Men hvad da? Ja, genrejs Hammershus siger Hr. Martin Borch. Benyt det gamle som Grundlaget, og lad det herlige Bygningsværk blive et Samlingssted, hvor i Tidens Løb nye Minder kan knyttes til de gamle og til denne vidunderlige skønne Plet af Danmarks Land, saa det atter indgaaer i vor Historie og derved faar en stadig forøget Værdi for Nationen.

Naturligvis er det ikke Mening, at Hammershus skal genrejses som Fæstning. Det er Mening, at benytte Ruinerne som Led i en Nybygning, og om, hvorledes dette kunde ske, fortæller han derefter:

I den indre Slotsgaard kan Kirken genopføres, idet store Dele af dens Mure er bevarede. I de øvrige Bygninger omkring Slotsgaarden kunde Kongen bo, naar han besøgte Øen, og der kunde blive Bolig for en Slotsfoged og en Kapelan til Kirken. I de Bygninger der opføres paa den gamle Stads og Kaserens Grundvolde, kunde indrettes Værelser til ubemidlede Kunstnere, Geologer og Botanikere, der ønsker at studere Bornholms Natur. Magasinbygningens mægtige Nordenmur kunde danne en Del af en Festsalsbygning til Kongresser og Folkesævner. Mantelstaarnet kunde blive et ypperlig Udsigtsstaarn og en Station for traadløse Telegrafi, og i Taarnets Indre kunde der indrettes en Kaserne, hvor Skolebørn, Spejdere og frivillige Korps kunde bo under Besøg eller Øvelser.

Saaledes skildrer Martin Borch sine Tanker om Hammershus genrejsning. Og derefter siger han: Romantikken ved de øde Murrester ombyttes med Stemninger af anden Art, men ikke mindre værdifulde. Stemninger der fremkaldes, ikke af Død, men af Liv. Det vil være overmaade stemningsfuldt at høre Klokkerne paa Slotsbakken ringe Solen ned, eller i den indre Slotsgaard høre Salmesangen lyde fra Kirken, at se Røgen stige og af Skorstenene, og om Aftenen se Lysene blinke gennem Slotsbygningens Ruder. Det vil vække Stemning at høre Skolebørnenes Kvinden bag Mantelstaarnets Mure, at se Festskaarer drage ind paa Slotspladsen og Danebrog vaje over Bygningerne.

Dette er Lyrik, men sund og djærv og redelig Lyrik, og det kunde være interessant at se Hr. Martin Borch yderligere udvikle sine Planer gennem et Rids over de Bygninger, han

tænker sig rejst paa den gamle Ruin. Thi det synes os, at hans Tanker og Ideer paa dette Punkt er for gode og for smukke til at gaa i Glemme.

Maaske er Tiderne ikke netop nu til at tage hans Planer op til grundige og alvorlige Overvejelser. Men de Tider kan og bør komme, da man ogsaa føler Trang til at beskæftige sig med dem. Planerne synes os i Hovedsagen baaret af en smuk og djærv Lyst til at skabe noget nyt og minderigt paa gamle, skønne Minders Grund, og kommer Tid, kommer Raad. De Penge, der skal til, kan vel skaffes som til saa meget andet.

Og Tiden kommer forhaabentlig ogsaa. Glemmes bør Hr. Martin Borchs Tanker i hvert Fald ikke. Dertil er de i deres dybeste Grund altfor interessante og værd at agte af alle, der har nationale Minder kær. „Kbh.“

Fra Uge til Uge.

—:—

Ølsker Kirkenyt i Marts.

Begravede: 8.: Enkemand, Skrædder af Tejn Lauritz Peter Hammer, 80 Aar gl. († 1/3 1915). 18.: Karen Andrine Holm f. Koefod, Murer Niels Peter Holms Hustru af Tejn, 64 Aar gl. († 13/3).

Allinge Kirkenyt i Marts.

Døbte: 14.: Stenh. Hans Emil Nielsens Søn Helmer Emil Nielsen af Allinge.

Ægteviede: 5.: Ungkarl, Arbejdsmand af Nyker Kristian Jørgensen og Pigen Karen Marie Ekvall af Allinge.

Begravede: 5.: Avlsbruger Andreas Skovs (Schou) Hustru Jensine Christine f. Kaas, 79 Aar gl. († 23/2), Hotel Hammershus, Allinge-Sandvig Landdistrikt. 6.: Enkemand, forh. Fisker af Sandvig Hans Peter Hammer, 90 Aar gl. († 27/2). 9.: Enke Marie Christine Løholm f. Pedersen af Allinge, 75 Aar gl. († 2/3). 19.: Skibsfører Christan Andreas Ipsen Holms Hustru Emma Kristine f. Nielsen, 48 Aar gl. († 14/3).

Hvad en Plantage kan give.

Akts. Søltrup Plantage ved Hornum giver ifølge „Aalb. Stiftst.“ iaar ca. 15 pCt. i Udbytte, eller 5 Kr. pr. Aktie a 35 Kr., og desuden har Selskabet opsamlet en Formue paa 1500 Kr. Plantagen er paa c. 168 Tdr. Land og ca. 30 Aar gammel.

Det tog 12 Aar at tilendebringe Plantningen, og endnu for 10 Aar siden blev Aktierne foræret bort som værdiløse; men nu vil det ikke være længe, før Aktionærerne faar hele Aktiekapitalen tilbagebetalt som Udbytte, og saa ejer de stadig Plantagen. Det har altsaa vist sig at være en god Forretning at sætte sine Smaapenge i.

Hvordan Skagboerne fik billigt Kød!

Forleden bemærkedes paa Stranden ved Gl. Skagen en mørk Genstand, som først antoges for en Mine, men senere viste det sig at være en strandet Spækhugger-Hval. Den blev af nogle Fiskere transporteret til Skagen, hvor en paa Besøg hjemmefra Hvalfanger, Kaptajn Dahler, fik den slagtet. Der var omtrent to Tommer Spæk paa den og meget Kød, som if. „Frederiksh. Av.“ blev tilbudt for 10 Øre Pd.

Præstefruen paa Skagen, der er barnefødt paa Færøerne og godt kendt med Tilberedelsen af Hvalkød, sikrede sig straks et større Parti, og da de andre saa dette, blev der Rift om det billige Kød.

Da Slagterne næste Dag kom til Skagen for at afsætte den ugentlige Kødforrykning, maatte de køre hjem igen med Varerne. I denne Uge spiser Skagboerne kun Hvalkød.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgrøder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser. Allinge Kolonial- Produktforretning.

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

anbefaler

Fest- og Brudegaver, Smykker, Lommeure, Stueure, Brillen m. m.

Alt i stort Udvalg til billige Priser.

Telefon Nr. 93. A. M. Lindberg. Graveri gratis.

Ægte ungarsk Lucerne Kløverfrø

har vi paa Lager, og saa rigeligt, saa at vi kan ekspedere endnu flere Landmandsbestillinger. - Prisen paa dette Frø er fremtidig 133 Øre pr. Pd., — og vi kan ikke skaffe mere af denne ungarske Kvalitet end det Restlager, som nu er paa Loft. - Nordfransk Lucernefrø (ogsaa kaldet Provence) og italiensk do. handler vi ikke med.

Nordlandets Handelshus.

Min Hakke, min Skovel og min Spade

samt øvrige

bedst og billigst hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Alle Sorter Kløverfrø, Græsfrø og Roefrø

er hjemkommen, og vi kan ekspedere alle de tidlige Bestillinger af Kvalitet og til Priser som opgivet. Vi har foreløbig rigelig Lager af de forskellige Sorter og modtager gerne flere Bestillinger.

Nordlandets Handelshus.

Har De hørt

at Nr. 48

er en ganske fortræffelig

Margarine,

saavel til Stegning som Bordbrug, og at den kun koster 67 Øre pr. 1/2 kg, men kun faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Aldeles frisk Portland Cement

i Sække til den laveste Pris i

Nordlandets Handelshus.

Choëtta's

„ALBA“

Crémant Chocolade
FINESTE DANSK FABRIKAT

I Hager og Ruller fra 10 - 100 Øre

Saasæd og Halm

udover det allerede bestilte kan endnu sælges. 26 Tdr. 6-radet Byg, 12 Tdr. 2-radet Byg, 20 Tdr. Havre, — alt a 28 Kr. pr. 100 kg. — 70 Skippund Taghalm a 9 Kr. og 40 Skippund Foderhalm a 8 Kr. — alt pr. kontant eller Salgsforeningsvikar, frit leveret paa Humledal Trinbrædt.

Hollændergaard pr. Tein.
Telf. Rø 29. Aug Olsen.

Røget Helleflynder

haves hos

J. B. Larsen.

Den Hund, som jager mit Faar, vil uden videre Varsel blive skudt, naar den træffes paa min Grund.
Julius Møller, i. Slyppl., Ølsker.

Ølsker.

Kommuneskatte-Listen er fremlagt i Ølsker Brugsforening, ikke paa Skolen.

Sogneraadet.

RØ.

Resterende Skatter til Rø Kommune for 2. Halvaar 1914-15 bedes indbetalt snarest. De Skatter, som ikke er betalt inden 8. April d. A. vil blive inddrevne ved Udpankning.
Sogneraadet

Crementabletter.

Ekrutabletter til Gardinfarvning. Colmans- og Remy-Stivelse i 2 kg Pakker anbefales til billigste Priser.

I. B. Larsen.

Juli-Kartofler

10 Øre 1/2 kg.

faas i

Hallelyst, Allinge

Majs og Foderkager,

alle Sorter, sælges til betydelig nedsatte Priser.

Dansk Fodersukker anbefales som god Erstatning naar Roerne slipper op. Prisen er 12 Kr. 25 Øre pr. 100 Pd. i

Nordlandets Handelshus.

Sætte-Charlotter

og fin HONNING i 1/2 kg Glas faas hos

J. B. Larsen.

Majs og Oliekager.

Prisen nedsat paa alle Sorter.
Allinge Kolonial- & Produktforretning.

En Pige

kan faa Plads straks eller til 1. Maj, og en DRENG, 15—17 Aar, til Maj paa

Bjerregaard i Ølsker

Stor lækker Fedesild

lig Matjessild.

15 Øre pr. Stk. anbefales.

J. B. Larsen.

Et Parti fin gul

Næsgaard Havre

og Tystoft Prentice Byg anbefales til Saasæd.

Allinge Kolonial og Produktforretning

Allinge Bogbinderi,

ved Kirken.

Alt Bogbinderarbejde udføres i saavel finere som billigere Bind. Broderier monteres.

Louise Larsen, Marie Jensen

Prima svensk

Tørvestrøelse

sælges i

Nordlandets Handelshus.

En let Enspændervogn

ønskes solgt eller byttet med en lille fast Vogn.

Niels Rasmussen, Rutsker.

Rugeæg

12 Øre pr. Stk. af følgende gode og smukke Stammer: Sølvkampiner (Hverdagsslægger), gule Orpingtons og sorte Minorka.

10 Øre pr. Stk. af gule Orpingtons (Hane) x med sorte Minorka (Høner).

Sidste Aars Salg 1400 Stk. Rugeæg.

Bestilling paa 1—2 Dage gamle Kyllinger a 35 Øre med Høne, gul Orpingtons 3 Kr., modtages.

Andersen, Allinge St.

Endnu kan De sikre Dem

Dæk og Slinger til Deres CYKLER.

Gummitilførselen er omtrent helt standset, men jeg har i Tide sikret mig et større Parti, saa jeg kan tilbyde gode Dæk og Slinger til rimelige Priser, saa længe Forraad haver.

Kun mod Kontant Betaling.

H. C. Mortensen,
Allinge.

Gudstjenester og Møder.

Skærtorsdag Ølsker Kirke Kl. 9 1/2. Allinge Kirke Kl. 2. (Allergudstjeneste begge Steder). Langfredag Allinge Kirke Kl. 9 1/2. Ølsker Kirke Kl. 2. (Ingen Allergang). Søndag den 4. April.

Øls Kirke Kl. 9 1/2. Skrm. 9. Allinge K. Kl. 2.

2. Paaskedag.

Allinge K. Kl. 9 1/2. Øls Kirke Kl. 2.

Onsdag d. 7. Kredsmøde for ydre Mission i Hjemmene Kl. 8.

Evang. luth. Missionsforening i Allinge.

Skærtorsdag Kl. 10 Missionsmøde Langfredag Kl. 3 1/2. M. Kofoed.

Uld

og strikkede Klude tages i Bytte til højeste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De Adgang over deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk øde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i e. Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“

læses af saa at sige alle i Nordre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad. Send deres Annoncer til „Nordbornholms Ugeblad“.

Telefon Nr. 74.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum. NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial & Produktforretning.

Gummifrakker.

De saa meget efterspurgt Gummi-Damefrakker til 14 Kr. 25 Øre er nu atter paa Lager i forskellige Farver.

Et Parti DAME- og HERRE-FRAKKER med Fejl, sælges til cirka halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Klædevarer.

Vort store Lager af alle Slags Klædevarer bringes i Publikums Erindring.

Vi leverer ethvert Klædningsstykke efter Maal og garanterer for god Pasning.

Trods Klædevarernes enorme Stigning sælger vi, saa længe Lager haves, til de gamle Priser.

Nordlandets Handelshus.

Leverandør til Varelotteriet.

Evang. luth. Missionsforening

afholder, om Gud vil, Ungdomsmissionsmøde paa Forsamlingshuset „Hammershus“ SKÆRTORS DAG Kl. 10, 2 og 4 1/4.

O. Westh, Janus Nielsen og O. Sjølin taler.

Alle ere velkomne.

NB. Missionshuset aabent for Tilreisende.

Til Hjemmebagning anbefaler vi aldeles prima Kvaliteter

Bageriformel og Husholdningsflormel, Rugsigtemel og grovt Rugmel.

Vi har rigeligt Lager og venter flere Sendinger.

Vi anbefaler alle at forsyne sig til de nuværende rimelige Priser. Eventuelt tager vi sunde, gode Sædvarer som Betaling for Mel — og til højeste Betaling.

Hjemmelavede prima BYGGRYN sælges i

Nordlandets Handelshus.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassevilkkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Bestil Deres Regninger og Meddelelser i Allinge Bogtrykkeri

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Afrodite.

—o—

De brune Øjne bag de mørke Lokker synes at give Verden Døden og Djæveln og giver alle Amoriner Pokker.

Det Bryst, der skjules bag et ærbart Lin, bryder sig faktisk ringe om Moralens, men gi'r blot Skikkelsen et dydigt Skin.

Thi Afrodite svæver over Dalen. Du er ej værdig at løse hendes Skobaand! Hver jordisk Elsker vender haansk hun Halen.

Den Skare, der for hendes Fod sig bøjer, regner hun ringere end Markens Dyr, og deres Kærlighed for lave Løjer.

Fra deres Kres hun stolt, hovmodigt flyr, og knejsende hun kæmper kækt mod Svimlen blot for .. at favnes af de tomme Sky'r.

Mon der er Elskovslykke til i Himlen? Paa Jorden var hver Elsker ubehøvet — den bedste af dem var blot en af Vrimslen.

Hun er en Venus, der er ked af Vrovllet. Hun søger sig en overjordisk Elsker og vælger saa — en Kat, der er bestovlet! Maris 1915.

Mr. Blanco.

Tre Strandinger.

(Sluttet)

—o—

Det var Giften, der voldte, at han saa Syner. Han rystede til langt ned i Stovleskafterne, som om Kulden havde taget ham Ak, ak dog! Ja saa sig, som han var, kunde det vel heller ikke staa længe paa endnu. Han gav sig til at lude og snæfte af Medlidenhed med sig selv, men kom pludselig i Tanker om, at det maaske var bedst at forberede sig en Smule paa det skrækkelige, som forestod.

Saa godt det lod sig gøre, rettede han sig op paa Knæ, og støttende Hænderne paa Jorden, begyndte han at bede.

„Fader vor“, bad han, „helliget vort dit Navn! — giv — giv os vort daglige Brød — og vær — vær — inte — —.“ Ak nej, saadan som det surrede og brasede i Hovedet, var det ikke til at komme ihu, hvad som fulgte efter.

„Amen!“ sluttede han saa af med Pathos.

Et Øjeblik laa han og sundede sig, og saa gik det videre et Stykke igen. Over de regnbuefarvede Marker, gennem Grøfter, forbi Huse, til han endelig — engang i Tiden fandt sig liggende udenfor sin Hytte. Om der var gaet Dage og Nætter med til denne Fart, det anede Lars ikke noget om. Han vidste kun, at nu var han hjemme.

Oh skønt det var Forgift og ikke Fuldkab, der rasede i hans Krop, var Samvittigheden dog saa snedig at raade ham til at kravle om ved Lukafet bag Bryggerstet for at gemme sig der indtil videre. Men ligesom han skulde til at puffe Laagen op, hørte han Konen rumstere ved Baljerne i Gaarden og synge Salmer til, som hun plejede:

„Det fjerde Ord var frygteligt, og aldrig Himlen horte sligt!“

kvækkede hun.

„Den gudelige Mær“, brummede Lars, ganske glemmende, at han selv fornyligt havde anraabt de høje Magter. Med stort Besvær fik han Skroget vendt og klavrede saa lydest som muligt hen til den fine Dør, som han sled ynkeligt med for at faa op; og saa videre paa alle fire ind til Gæstestuen, der „stod“ til Snigerforældrene.

Sengen turde han ikke nærme sig, men henne i Krogen laa en Bylt Dynen og Værk, som han smed sig paa.

Ak saa skjønt at være hjemme i sit eget Hus! sukkede han, ja, nu kunde Vorherre frit tage hans Liv, om han da ellers vilde det!

Der luredes dog et lille Haab hos Lars om, at dette ikke vilde ske. Giften sled ikke længere saa fast i hans Indvolde, og Jordens Rul-len var mindsket betydeligt. Den gik nu ligesaa lidt under ham som en Vugge, saa han med en Følelse af Velbehag gav sig hen i dens blide Gyngen, medens han lyttede til Konens Sang i Gaarden:

„Det sidste Suk — det sidste Raab var fyldt med Livsens store Haab! Han sagde: Fader i din Haand befaler jeg min Sjæl og Aand.“

— Med inderlig Andagt foldede Lars Hænderne; „for dette her, det passede lisse bestemt!“

18 pCt. Superfosfat og 37 pCt. Kaligødning

er hjemkommen og ekspederer vi alle Bestillinger bedst mulig. Vær saa god at afhente Bestillingerne.

Nørresundby Gødningskalk

losses i disse Dage. Der bliver nogle Læs tilovers, som udleveres fra Lager — a 8 Kr. pr. 1000 Pd.

Nordlandets Handelshus.

Et Par saa godt som nye Vandtræer med Skruebremse er til Salgs paa Lauegaard i Østerlars.

A. Munch.

4-500 Frugttræer

udsælges, for at skaffe Plads, i Løbet af denne Maaned til 40—60 Øre pr. Stk. — Ved større Partier yderligere Rabat.

Hallelyst, Allinge.

Æblesmør

50 Øre 1/2 kg.

Æblepuree

38 Øre pr. 1/2 kg anbefales.

J. B. Larsen.

Paa Grund af Ombygning af Svinehuset er 3 Søer, der færrer anden Gang de første Dage i Maj, og 2 Søer til Fedning samt en ung Orne til Salgs eller til Bytte med Aars-Kvier.

Risegaard, Olsker.

Bestillinger udbedes paa

Glæns Saaærter, Gule Saaærter, Rene engelske Vikker, Vikke-Blandsæd, bornh. Avl, Hestetandsmajs til Udsæd.

Partierne heraf ere kun smaa.

Nordlandets Handelshus.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelieret ved Havnen.

Telefon 4. Andr. Ipsen.

Billeder indrammes.

Allinge-Sandvig Sygekasse,

som er statsanerkendt, optager Medlemmer indtil 40-aars Alderen. Foruden en daglig Pengehjælp yder Sygekassen fri Læge og Medicin for Medlemmerne samt fri Læge for deres hjemmeværende Børn under 15 Aar, desuden frit Sygelus- og Sanatorieophold.

Indmeldelser kan ske hos Kassereren, Hr. Bager P. Holm, Allinge.

Stor lækker Fedesild

lig Matjessild.

25 Øre pr. Stk. anbefales.

J. B. Larsen.

Teknisk Skole i Allinge.

Elevernes Arbejder for sidste Vinterhalvaar ligger til Eftersyn paa Skolen den 5te April (2den Paaske-dag). Beretningen finder Sted Kl. 5 om Eftermiddagen.

Bestyrelsen.

Elegante Visittkort

anbefales fra

Allinge Bogtrykkeri.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling, en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avterere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

By- og Hørredsfuldmægtig Johannes Koføed, Hasle, træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Rigtig gode kantskaarne

Udskudsbrædder

Vi har rigeligt Lager af alle Længder 3/4" og 1" og vi sælger meget billigt.

Tømmer, Sparrer, Lægter, Planker og Brædder, alle Slags — sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Bornholmsk Sild!

Fineste Kryddersild i Daaser og kvart Tdr. faas hos

Wilh. Hansen, Sandvig.

Coldings Foderblanding
Coldings Svinefoder
43 pCt. amrk. Bomuldsfrøkager
42 pCt. Jordnødkager
Blodmelasse
Soyakager og Soyaskraa
Majs — alt i gode sunde Varer til billigste Dagspriser hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Køb Deres Tapeter

hos

B. Kjøllers Enke.

Citroner.

Ny hjemkommen stor Frugt. J. B. Larsen, Allinge.

Malervarer

bedst og billigst hos Allinge

Kolonial & Produktforretning